

вашь много ягоды, ходи съ малкы кошници. *Ч. 141.* Едни уста, червени като ягоде и като една прѣсно разрѣзана смокина. *Л. Д. 75 р. 131.*

Яда *с. ж.* вкусъ (*Бог.*): Тія овощки нѣмаха добра яда. *Р. А. 86.*

Яденъ *пр.* вкусный: При тва си имаше огнь, и можеше колкото пати искаше да благодари ядата си и корема си съ най ѣдната и здрава-та храна. *Р. А. 113.*

Яденъ *пр.* жалостный: Орачъ орачъ, ядна песма пентъ: „Леле боже, леле мили боже!“ *М. 122.*

Ядка *с. ж.* **Ёдки** *мн. ч.*, **Ёдчица** *ум.* ядро, ядрышко: Чѣтирма брата въ една риза завити—ореховы ядки (*лат.*). *Лк. 119*.* Ядка-та на комети-тѣ отпуща зари, подобни като на единъ само свѣтящъ газъ. *Л. Д. 1876 р. 97.* По нѣкога дрисъкъ-тѣ бива жлътъ на прѣсѣчены съсирени жлъты ядки, кои-то плувать изъ мокротж-тж. *ѡ. 71 р. 128.* **Їтѣн** оре'и истреби. *М. 242.*

Ядовитъ *пр.* сердитый: Нѣкои буйни и ядовиты дѣца могатъ да ся увлѣкътъ и до тамъ, што да наранятъ другарыты си или братіето си. *Л. Д. 1872 р. 140.*

Ядосамъ *м. св.* **Ядосвамъ** *м. дл.* разгнѣваю, приведу, привожу въ гнѣвъ, разсержу, сержу: Не ма ядосвай, че стигатъ ми кахърите! *Х. II, 6.*—**са**, разгнѣваюсь, гнѣваюсь, разсержусь, сержусь: Ми са ѣдоса Бояна, Извади сабля френгій. *М. 166.* Ёдоса ся Самодива. *М. 10.* Не ѣдосвай ся, че щешъ остарѣешъ безъ време! (че ще притемнѣе,—Че ще ти ся вкысне жлъчка-та). *Ч. 197.*

Ядосано *нар.* сердито: Галилей ядосано казалъ: нека бжде вашя-та, а тя пакъ все си ся врти. *Л. Д. 1870 р. 157.*

Ядранка *с. ж.* пуля: Двѣ бѣчовкы съ ядранкы (крошумы). *Р. С. 25.*

Ядувамъ *м. дл.* сѣтую: По цѣлъ день сѣди, мисли, тагува и ядува. *З. 65.*

Ядъ *с. м., съ чл.* **Ядѣтъ**, 1) гнѣвъ: Паря-тъ въ ядъ-тѣ си запретилъ му даже да не стѣпва вече на русска-та земя. *Л. Д. 76 р. 182.* 2) скорбь: Девойче море отъ поле! Не шетай дробно по поле, Не кревай съ поли право'и, Не покревай ми ядо'и, От сумъ отъ дома ядовень, Люто ме майка карало. *М. 483.* Пиенци-ти пяхъ—за да забравятъ ядове и кахъре. *Л. Д. 1871 р. 246.* Пакъ азъ самичакъ да пѣя За тѣгло, дѣдо, сюрмашко И за свойте си кахъри, Кахъри, черни ядове. *Ст. 44.* **Ядъ** *ма* е, я гнѣваюсь, сержусь: Не ме е ядъ, кога мя пари коприва, ами мя е ядъ, кога мя пари щира. *Ч. 195.* Да мя рыта конь, не щѣше да мя е ядъ, а то мя рыта краставо магаре. *Ч. 146.* Ядъ го беше много, като помислеше. *Р. А. 44.* **Ядъ ми** (*или* **ма**) **паднѣ**, мною овладѣлъ гнѣвъ: Адъ му паднѣ на примладъ Стомнѣ,